

Поетът и продуцентът Георги Начев

ЧРЕЗ ПЕСЕНТА СТИХОВЕТЕ ПО-ЛЕСНО СТИГАТ ДО ШИРОК КРЪГ ОТ ХОРА

● **Застраховането е важно - добре е човек предварително да мисли за ситуации, които биха могли да възникнат, а не след като се случат**

Поетът Георги Начев е създател на стиховете за над 700 песни, а издадените са повече от 300. От началото през 1970 г. до „20 златни български хита по стихове на Георги Начев“, 2007 г. - 37 творчески години. Лили Иванова, Васил Найденов, Йорданка Христова, Роси Кирилова, Веселин Маринов, Панайот Панайотов и много други известни изпълнители пеят неговите стихове.

Печели първи награди в престижния конкурс на БНР - „Пролет '85“ и „Пролет '88“, в телевизионния конкурс „Мелодия на годината '85“ с песните „Сбогом, клас“, „Нещо невероятно“, „Любов завинаги“.

Продуцент е в БНТ на предаванията „За животните с любов“ и „Хит минус едно“.

Сам определя себе си като „човекът зад кадър“. А за най-близките си той е много динамичен, много организиран и най-важното - много добър човек.

Поет, текстописец или може би „разказвач на истории“... Кое определение предпочита те, г-н Начев?

- На кой както му е удобно, но аз приемам себе си за поет. Както е редно, си мисля.

- Съвсем скоро издадохте авторски албум - вашите думи, потопени в музика и изпети от най-известните и обичани изпълнители. Разкажете ни малко повече.

- С почти всички изпълнители, които преди 10 ноември 1989 г. бяха познати от попсцената на широката публика, съм работил. Имам повече от 300 песни, издадени на плочи, дискове или касети. А съм написал 700 - 800, може би и повече - не съм ги броил. Но доста време ми трябваше да достигна до идеята да издам този диск. Все нямаше кога, тъй като ми отнема много време и работата в БНТ, където съм продуцент, и работата с Роси Кирилова, която ми е и съпруга. Правим и с нея нови песни, дискове, участия в телевизионни програми, пътувания. И все не оставаше време. Дори се колебаех дали да издам първо стихосбирка, или първо диск, но реших, че с диск ще ми бъде някак по-лесно, а и по-достъпна форма е той. Песента по-лесно стига, а чрез нея и стиховете, до широк кръг от хора, отколкото стихосбирката. Някак си българинът напоследък много по-малко чете в сравнение с преди. И затова предпочетох тази по-достъпна форма. За няколко месеца през 2007 г. избрах 20 песни, толкова се събират в един диск. Беше ми безкрайно трудно, защото много са песните. И дискът затова така е и озаглавен - №1, „20 златни български хита“, защото мисля да има и втори. Радвам се, че успях да направя този диск.

Надявам се, че много хора вече са го чули.

- Как се раждат при вас стиховете - сами напират или някаква мелодия ги предизвиква?

- Начините са два, когато става дума за песен. Единият е, когато вече имаш установени контакти с един или повече композитори, с кръг от хора, които пишат музика. Предоставяш им свои стихове и те, ако са провокирани по някакъв начин от тях, създават и мелодията. Другият, по-популярният начин е по музиката да се създават текстове. Тук не само композиторът, а и самият изпълнител е възможно да те потърси и да ти предостави готовата музика. Тя може да бъде не само на български автор, а и някакъв чужд хит, на който трябва да се напишат български думи. Разбира се, когато се напише текст за песен, независимо по кой начин, има среща между мен, композитора и изпълнителя, за да доуточним детайлите, ако някъде нещо не пасва, не е съвсем точно. Правят се някои дребни корекции. На мен рядко ми се случва да променям нещо. Обикновено това, което съм написал, така остава. Имам, разбира се, и други случаи, както в песента „Тишина“, която я пее и Васил Найденов, и

Роси Кирилова, а сега я изпяха и в дует. Там припевите писах допълнително, защото музиката беше създадена по стихове, които дадох на Митко Ковачев. Той обаче добави и припеви към темата и аз впоследствие им написах думите. Така че - творчески процес, различно е. Аз и по двата начина работя, според случая. За композитора е по-удобно да си напише музиката, пък поетът да му мисли, пък за мен е по-добре да напиша стиховете, а после да му бере гайлето, както се казва, композиторът.

- Леко ли се работи с изпълнителите? Вие тях или те вас търсят?

- Като създадеш име, вече самите изпълнители те търсят. В началото започна работа със Зорница Попова. С нея ме запозна моят много добър приятел Димитър Ценов, който беше навлязъл в попрището на автори на текстове за песни. Един изключителен поет, автор на много песни в нашата популярна музика. Така аз направих за Зорница Попова един текст на песен за Пролетния конкурс на БНР преди може би 30 години. Текстът беше приет и изпята от Йорданка Христова. По-късно се запознах и с други изпълнители, започнах да правя български текст на небългарски песни, които те

включваха в репертоара си. И така, в музикантските среди тайни няма, там бързо се научават нещата - кой пише текстове, кой музика, кой прави хубави аранжimenti. И почват да те търсят. Особено качествено ако работиш, защото, като се харесва това, което правиш, естествено, ще те търсят, а иначе...

- Връщате ли се към създадените думички, т.е. саморедактирате ли се, или всичко остава, както е на „Prima vista“?

- Възможно е понякога да има необходимост да се добавят още думи, дори и цял куплет. Случвало ми се е да правя корекция, тъй като някой куплет не импонира на изпълнителя. Налагало се е да пиша друг куплет с думи, които са по-трудни за изпяване. Но това са неща от „кухнята“, касаещи самия творчески процес, и едва ли за широката публика са интересни.

- Авторите на песни обикновено са извънбляска на изпълнителите, понякога не се и знаят. Дори в медиите се казва или пише: „Песента на певец...“. Това потиска ли ви?

- Не. Така е общоприето - лицето на песента да е известното име, певецът, а авторите на музиката и на текста остават на по-заден план. Но така или иначе това е един екип. И ако изпълнителят умее да работи екипно, той просперира, развива се по-успешно. А ако не умее да уважава хората, които работят за него, в случая композитора и поета, нещата му вървят по-трудно. Аранжimentите са също страшно важни - трябва да усетиш натюрела на изпълнителя, за който работиш. Това е валидно също и за музиката, и за текста. Особено важно е - когато пишеш нещо, да знаеш за кого го пишеш. Защото, имайки представа за него самия като човек, не само като визия, за темперамента

му, какви песни предпочитай, по-лесно е да напишеш нещо, което ще му хареса.

- Творчеството е самотно занимание. Близките хора пречат ли понякога? Или може би вдъхновяват?

- По-често вдъхновяват. Но вътрешният мир е много важен за един творец. Да няма проблеми от ежедневието, да е спокоен, да не е притеснен. За да може да пише, да даде всичко от себе си и да се получи онова, към което се стреми. Това е като самотните бегачи на дълги разстояния - повече тишина, повече самота, отнасяне в други светове, за да се върнеш успешно пак в този, в който живееш, с това, което си написал.

- А животните? Любавта към тях и от тях вплита ли се в творчеството, докосва ли го по някакъв начин?

- Аз съм продуцент на предаването „За животните с любов“ в БНТ. Помогна ми да осмисля обичта към животните моята съпруга Роси Кирилова. Не че не съм имал положително чувство към животинките, преди да я срещна, но тя, образно казано, ми отвори очите за този огромен свят на животните. Защото се оказва, че в много случаи те са по-добри от хората. Могат да ти дадат това, което хората не могат - предани са, не завиждат, могат да те разберат, да ти помогнат бързо да забравиш проблемите, да се разтовариш. Това е страшно важно в днешно време. И след като и Богги е създал наравно с хората, значи те са необходимост в сегашния свят, без която не можем. Както се казва, който обича животните, той обича и хората.

- Когато музата ви посети, усещате ли се по някакъв начин застрахован, защитен срещу злобата, завистта, подлостта?

- Тогава съм по-споко-

ен. И човек по-бързо достига до умозрения, които са много важни. И във философски аспект, и в житейски. Като например, че сърцето трябва да се пази, но не само собствено. И на това могат да те научат и животните, а и контактите ти с хората. Творческият процес е един вид бягство от действителността. И човек там се чувства по-защитен, защото в този друг свят труден някой би могъл да ти причини болка. В този смисъл се чувствам защитен.

- Застраховането какво е за вас? Имате ли някаква застраховка?

- Да, със съпругата ми сме застраховани. Количеството сме застраховали и жилището. Правим и застраховки „Живот“, защото работата ни е такава. Имали сме инциденти по време на снимки. Особено Роси изпада често в ситуации, в които застраховката е задължителна. Влизала е в клетката на гепардите, с мечки е имала непосредствен допир, както се казва, „целувала се е с мечка“. Последните работни снимки бяха с една кобра. Аз излязох, но тя и операторът останаха в стаята. Това са все опасни ситуации и за нея, и за екипа, с който работи, вкл. и за мен. Така че застраховането е важно. Не само заради професията, а защото в днешния динамичен свят никой не знае какво може да го сполети. Добре е човек предварително да мисли за ситуации, които биха могли да възникнат, а не след като се случат. А застраховката във всички случаи е една подкрепа в труден момент. Но в България застраховането не е много популярно сред хората. Тези, на които професията им е свързана с трудни ситуации, се обръщат към застрахователите, но другите... Може би трябва повече разяснителна дейност.

Разговаря
ВАНЯ ТОШЕВСКА

ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес
ISSN 1310 - 2397

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ №45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
Банкова с/ка „Уникредит Булбанк“ АД IBAN: BG 32 UNCR 7630 100 853 0101
Банков код: BIG UNCR BG SS
Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Предпечатна подготовка
„ТОМЕС ГЛТК“ ООД
Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Основател **МАКСИМ МАКСИМОВ**
Директор **ПЕТЪР АНДАСАРОВ**
Отговорен редактор **СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ** e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор **ЙОАННА СТЕФАНОВА** e-mail: joanna_stefanova@yahoo.com
Литературен сътрудник **ВАНЯ ТОШЕВСКА** e-mail: vanet_28@abv.bg
Секретар на редакцията и арт уредник **ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА**
Дизайн **РАЙНА ПАНОВА**
Коректори: **ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА**
Фотоилустрация **ХАЧИК РУМЯН**
Водещ броя **ЙОАННА СТЕФАНОВА**

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. **ХРИСТО ДРАГАНОВ**, доц. д-р **НЕНО ПАВЛОВ**, доц. д-р **ГЕОРГИ НИКОЛОВ**, **ДАНИЕЛА КОНОВА**, **РУМЕН ЯНЧЕВ**, **ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ**, **НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ**

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Редакционна колегия:
АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ,
доц. д-р **ДИАНА ИВАНОВА,**
ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА,
МАКСИМ МАКСИМОВ
Комисия за финансов надзор
Председател **АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ**
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ **РАЛИЦА АГАЙН**
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33,
тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24

Асоциация на българските застрахователи:
Председател **ОРЛИН ПЕНЕВ**
Зам.-председател **ДАНЧО ДАНЧЕВ**
Главен секретар **ЖЕНИ ПАРПУЛОВА**
Председател на Контролния съвет
ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25

Гаранционен фонд
Председател на УС и изпълнителен директор
БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ
Генерален секретар **НИКОЛАЙ СОТИРОВ**
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4,
тел.: 02/980 30 49, 980 66 72
Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС доц. д-р **ЯНАКИ АНДРЕЕВ**
Зам.-председател **КРАСИМИР ЖЕЧЕВ**
Секретар **АНЕТА ПЕТРОВА**, тел. 846 72 54
Председател на Контролната комисия **КОСТАДИН ПЕЕВ**
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2).
ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273,
банкова сметка №1052803714
Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател доц. д-р **ЯНАКИ АНДРЕЕВ**
Главен секретар доц. д-р **ДИАНА ИВАНОВА**
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Редакционен броят е приключен на 7.03.2008 г.